

ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪਿਛਲੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਲੀਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੈਂਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭੱਜਣ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 29 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਵੰਬਰ, 1994 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਲਈ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(10) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(11) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.
ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1997 ਦਾ EP ਨੰ. 10

21 ਜੁਲਾਈ, 1998

ਪੀਪਲਜ਼ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ - ਐੱਸ. 33 ਅਤੇ 36—ਚੋਣ ਚਿੰਨ੍ਹ (ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ, 1968 — ਸੀ.ਐਲ. 13—ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ — ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ — ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ।

ਲੈ ਕੇ, ਐਸ.ਐਸ. ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਤੇ 36 ਅਤੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ 1968 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ:

- (i) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਜੋਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ;
- (ii) ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (iii) ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ;
- (iv) ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ;
- (v) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 10 ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਹਨ।

ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਦ ਹੋ ਗਏ ਹੁੰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 27, 31 ਅਤੇ 39)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟਿਕਲ. 173 — ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 — ਐੱਸ. 36 (6) — ਚੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ—ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ—ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈੱਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ—ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ—ਕੀ ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ

ਪੱਤਰ ਅਵੇਧ ਹੈ — ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸੀਵਿਥਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 (ਏ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਸੀ। ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਟਿਕਲ 173 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 55 ਅਤੇ 56)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ. ਮੱਤੋਵਾਲ, ਸ੍ਰ

ਜੇ.ਆਰ. ਮਿੱਤਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਬੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁੰਬਰ, ਅਤੇ
ਰਾਜੇਸ਼ ਗਿਰਧਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, 103-ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਨੇ ਦੋ ਗੁਣਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਚੋਣ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ 21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪੀਓਯੂ 6 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਸੀ।

(3) 23 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਛੁੱਟੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ। 24 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 7 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 9 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 20 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12.10 ਵਜੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ।

ਵਾਪਿਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਵਿਕਾਸ), ਮਿੰਨੀ ਸਕੱਤਰੇਤ, ਫਰੀਦਕੋਟ (ਉਸਨੇ) ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ 21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ "ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ" ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ "ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਦੀ ਟਿਕਟ। ਉਸਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ , ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ...." ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ "ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਬਦਲ ਹੋਣ ਦਾ ਰੂਪ" ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹੂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਪੀਪਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ੍ਰੀ ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਵਾਪਿਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਵਿਕਾਸ), ਮਿੰਨੀ ਸਕੱਤਰੇਤ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਸਹੂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। , 1997, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ 103-ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਹਨ... ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਲਕੇ ਦੇ 10 ਵੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਖਰਚਾ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ 'ਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(6) ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ "ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਕਸੀ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਚੋਣ ਲੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 15000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ"। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਗਿਆਨੀ ਜੈਲ ਸਿੰਘ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜੋ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ "ਇਸ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਸਟੈਪ ਪੇਪਰ ਵੀ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਕਸੀ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਡੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਚੋਣ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ।" ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 81(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਕ੍ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ' ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 21 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਦੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ।" ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। 15000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਹਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ "ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਬਣਵਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹੁੰ...; ਦੁਪਹਿਰ 2.35 ਵਜੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈੱਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਜੋਂ ਦਸ ਵੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ..." ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਪਲੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(9) ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

1. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
2. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 81(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
3. ਕੀ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
4. ਕੀ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
5. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ—ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਈ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
6. ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਨਾਗੀ-ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
7. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
8. ਰਾਹਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ।

(10) ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਸਤੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ 5 ਸਤੰਬਰ, 1997. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜੁਥਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਛੇ ਗਵਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ/ ਨਿਛੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਰਾਮ ਪਾਲ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ, ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-5, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਡੂੰਗਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-6। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਰਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

(12) ਨਿਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਚੋਣਾਂ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਿਕਟਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਹੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ "ਸ੍ਰੀ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ"। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ "ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ "ਸ੍ਰੀ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਪੰਨਾ 7 'ਤੇ ਫਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। PW2/2. ਇਹ ਫਾਰਮ ਸਿਰਫ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਸੀ।" ਉਸਨੇ "ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ"। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਫਾਰਮ ਉਸਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ "21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਭੋਲੂਵਾਲਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ 18 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਫਾਰਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। PW2/1...21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ" ਉਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਸੀ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਲਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੀਪਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰੀਖਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। PW2/1 ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(14) ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਾਲ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਫਰਵਰੀ, 1997 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਿਆਂ ਲਈ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ"। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਹਲਕੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਝਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਟੇਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ "ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, "ਗਲਤ" ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ "ਕਥਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

(15) ਗਵਾਹ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਰਹਿਮ

'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

(16) PWs-4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) PW-6 ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬੰਡੂਗਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਪੰਨਾ 7. PW2/2 (ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਹੈ) "ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਟਿਕਟ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਦਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸਾਬਕਾ. PW2/1 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸਰਪੰਚ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੋਟੀਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ "ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਦਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਡਿਸਪੈਚ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਫਾਰਮੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਹੈ।

(19) ਉੱਤਰਦਾਤਾ RW-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਬੰਧਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(20) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

(21) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੰਕ ਨੰ: 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਹੀ ਦਬਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਕ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।" ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀ

ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਆਰ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ।

(22) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਚੇ ਹਨ ਉਹ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੀ ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 4:

(23) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ। PW 2/2 . T¹ ਉਹ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:-

"ਮੁੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਾਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਤੀ: 21.1.1997

(Sd)। .

ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ।”

(24) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(25) ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਮੀਦਵਾਰ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.. ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਜੋਂ ਹਲਕੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:->

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ।"

(26) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 324 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ "ਚੋਣ ਚਿੰਨ੍ਹ (ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ 1968" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ, -

- (a) ਪੰਡੀਡੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ;
- (b) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਲਕੇ ਦੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (c) ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ; ਅਤੇ
- (d) ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਹਸਤਾਖਰ ਦੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 - ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਭਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 3.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

- (i) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਜੋਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ;
- (ii) ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ

(Jawahar Ltd Gupta, J.)
ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

- (iii) ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ;
- (iv) ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ;
- (v) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 10 ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਹਨ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਦੋ-ਗੁਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਕਾਗਜ਼ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 10 ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਚੋਣ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ 10 ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਦੱਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਹਨ।

(29) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਦਿ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ?

(30) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਪੰਨਾ 7 'ਤੇ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 6f ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

'ਨੂੰ

1. ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ।
2. 103-ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਹਲਕੇ ਲਈ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ

ਉਪ: ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ।

ਸਰ,

ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਡ ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ, 1968, 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 13(ਬੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਚੋਣ ਹਲਕਾ:-

1. ਹਲਕੇ ਦਾ ਨਾਮ

103—ਕੋਟਕਪੂਰਾ

2. ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
3. ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ)

4. ਦੁਰਗਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਾ ਡਾਕ ਪਤਾ ,
ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਟਕਪੂਰਾ (ਲਿਖਤ
ਗੁਰਮੁਖੀ)
5. ਬਦਲ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਲਿਖਿਆ
ਉਮੀਦਵਾਰ (ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੇਗਾ) ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ
ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ)।
6. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ/ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ)
7. ਦੁਰਗਾ ਮੰਡੀ ਨੇੜੇ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਡਾਕ ਪਤਾ (ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ)
ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,
ਸਥਾਨ: ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (Sd.) .
(ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ)
ਜਨਵਰੀ, 1997. ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ
ਸਟੈਂਪ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ,
ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ।

(31) ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਖੁਦ PW-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ "ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਪੰਨਾ 7 ਉੱਤੇ। PW2/2. ਇਹ ਫਾਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ - "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਭਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਬਦਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। .

(32) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ 21 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(33) ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। PW2/1. ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫਾਰਮ ਉਸਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ "21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਇਹ ਫਾਰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਭੋਲੂਵਾਲਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(34) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 21 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਰਮ ਭਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰਫਾਰਮੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨਾਲ ਪੀ.ਏ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਸ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. PW2/1 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ | -ਅਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਭੋਲੂਵਾਲਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ: ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੱਜਣ ਨੇ ਵੀ ਬੀਪ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਾੜਾ ਛੱਡਦੀ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। 21 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2/1.

(35) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਤੱਕ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਦੇ 10 ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(36) ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 33 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

(37) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 33 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 10 ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 10 ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵੱਡੇ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਸੀ।

(38) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਧਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

(39) ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਦੇ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੜਤਾਲ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਵੱਲੋਂ ਭਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪੰਨਾ 7 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਹੀ ਭਰਿਆ ਸੀ। ਦ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਉਮੀਦਵਾਰ “ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੇਗਾ”। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਦਲਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

(40) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਲੋੜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੋਣ ਲੜਨ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ।

(41) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਦੇ ਪਿਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਮੁਕਾਬਲਾ

(42) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਸਬੰਧੀ ਰਿਟਰਨ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਖਰੀਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਾਬਕਾ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। PW2/1. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਡੰਮੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(43) ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਪੀ.ਏ. ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(44) ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(45) ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਬਕਾ 'ਪੀਡਬਲਯੂ 2/1' 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(46) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2/1 ਬਾਦਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, PW6, ਇਹ ਕਾਲਮ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਯਕੀਨਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਲਮ ਭਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਦਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਾਲਮ 20 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਭਰੇ ਗਏ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ।

(47) ਕੇ.ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਅਜੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨਾਥਨ ਚੇਤਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

(48) ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ 10 ਵੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਦਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਇੰਟਰਪੋਲੇਸ਼ਨ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(49) ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 5:

(50) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 173 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(51) ਅਨੁਛੇਦ 173 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸੀਟ ਭਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ » ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 85

ਸਮਾਸੂਚੀ, ਕਾਰਜ - ਕ੍ਰਮ." ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 173 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(52) ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(6) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹਲਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ

ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਹਲਕੇ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਸਹੁੰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ "ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ "ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗਾ।". ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਹਰਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(53) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ "ਦੋ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੁਪਹਿਰ 2.35 ਵਜੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ, ਕਾਗਜ਼ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(54) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਾਬਕਾ R. 1. ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ। ਆਰ.3. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹੁੰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ ਸਾਬਕਾ. R. 2. ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਧਾਰਾ 173 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਿ ਇਹ 18 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.35 ਵਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਹਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸਹੁੰ ਦਾ ਫਾਰਮੈਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ "ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ" 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(55) ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 (ਏ) ਦੀ r1 ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਸੀ। ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਐਚ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਨ ਖਾਨ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, » ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸਹੁੰ ਦੂਜੇ ਹਲਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸੀ।

(56) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਸ਼ੂਪਤੀ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ ਸੀ ਜਾਂ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।" ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਸ਼ੂਪਤੀ ਨਾਥ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੇਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 173 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(57) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ.

(2) 1996 (5) S.C.C. 312

(3) A.I.R. 1968 S.C. 1064

ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਉਸ ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ੍ਰੀ ਮਨਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

(58) ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਦੌਰਾਨ ਸਹੂਲਤਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਦੂਜਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਈ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 6 ਅਤੇ 7

(59) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। PW-3 ਰਾਮ ਪਾਲ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਵੇਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਪਾਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਚਲਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਚੁਟਕੀ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਅਲੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। PW-3 ਰਾਮ ਪਾਲ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਲਈ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(60) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(61) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(62) ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਹਿਮ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਖੋਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1 SCK

20739 HC-ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ, UT, Chf}

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

Sarabjit Singh v. Mantar Singh 64
(Jawahar Lai Gupta, J.)

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ